

han kan rigtignok blive en haard Negl for den paagældende Lærer, hvis han gør sig Umage for at blive det. Nu sagde den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen) i Gaar, at det er ikke Meningen, at Skolenævnet skal forstyrre ved daglige Besøg paa Skolen, og det vilde det sikkert heller ikke gøre. Hvorfra har den ærede Ordfører egentlig den Forvisning? Skolenævnet behøver jo ikke at være enigt om at aflægge saadanne Besøg paa Skolen, men et enkelt Medlem af Skolenævnet maa have Ret til at gøre det, saa tidt han vil. Jeg ser ikke bedre, end at det mange Steder kan indeholde en Fare og skabe Ufredstilstand imellem Skolens Lærer eller Lærerkorps og en bestemt Retning eller Klike i Skoledistriktet, der af en eller anden Grund er kommet i et spændt Forhold til Skolens Lærere. Jeg finder derfor, at det meget nøje maa overvejes af Udvalget, om dette Skolenævn egentlig er saa betydningsfuld en Institution, og om dets Virksomhed egentlig er indrettet paa en formaalstjenlig Maade efter Lovforslaget, inden i hvert Fald jeg kan give min positive Tilslutning til, at et saadant Nævn oprettes.

Der er meget, der taler for den Bestemmelse i Regeringsforslaget, at Indstillingsretten ved Ansættelse af nye Lærere overgaar til Skolekommissionen i Stedet for, at den hidtil har været hos Kommunalbestyrelsen. Jeg har som Medlem af en Skolekommission en Erfaring, som for Resten ikke er særlig lang eller særlig omfattende, men jeg har dog bevaret et Indtryk af, hvor uheldigt Skolekommissionerne nu ere stillede, naar der er Tale om Indstilling til Lærerembeder. Skolekommissionens Betænkning skal høres, Skolekommissionen gennemgaar Ansøgningerne og gør sin Indstilling til Kommunalbestyrelsen, men i hvert Fald der, hvor Kommunalbestyrelsen har et særligt Skoleudvalg, komme den faktiske Indflydelse og den faktiske Afgørelse altid til at ligge i dette Skoleudvalg, og Skolekommissionen har paa et saadant Sted mange Gange følt sig brøstholden ved, at den Ulejlighed, den har haft med at gennemgaa Ansøgningerne og foretage en Slags Indstilling, har været ganske spildt. Jeg vil derfor tro, at der i og for sig kan være nogen Mening i at overføre Indstillingsretten fra Kommunalbestyrelserne til Skolekommissionerne, men jeg vil dog ogsaa her forbeholde mig min Stilling til Spørgsmaalet, indtil der er kommet en Afgørelse af det andet Spørgsmaal, Skole-

nævnet, som jo efter Lovforslaget skal tiltræde Skolekommissionen, hvor der er Tale om Indstilling til nye Lærerembeder. Det er sikkert heldigt, at Adgangen til Afskedigelse af Lærere er gjort noget vanskeligere, end Tilfældet hidtil har været. Jeg ved ikke, om Ministeriet i de forløbne Aar har gjort Erfaringer i det Stykke, som have bevirket, at Ministeriet nu selv har været med til at indskrænke den Frihed, der hidtil har været given Kommunalbestyrelserne. Det er noget, som det maaske kunde have sin Interesse at faa oplyst i Udvalget.

Om det Afsnit af Lovforslaget, der handler om Indretning af Skolebygninger, skal jeg af de Grunde, jeg anførte i Begyndelsen af denne Tale, fatté mig ganske kort. Jeg skal kun sige, at jeg finder det heldigt, at Ministeriet faar et vist Indseende med Opførelsen af nye Skolebygninger, at Ministeriet kommer til at approbere Planerne til saadanne Bygninger i Fremtiden. Ude paa Landet gaar det desværre saadan, at de nye Bebyggelsesformer mere og mere ødelægge det danske Landskabs Skønhed. De Ødelæggelser, som Tagpap og Cementstenene i den Henseende have anrettet blot i de sidste 7—8 Aar rundt omkring i mange danske Egne, den Vederstyggelighed, som er opstaaet i Landskaberne der, hvor de nye Statshuse brede sig paa Markerne, ere sørgelige at se paa for dem, der have elsket det gamle, danske Landskab, som det saa ud, inden alt dette nye kom til. Det viser sig imidlertid paa ganske enkelte Steder i Landet, at det er muligt ogsaa med de nye Bebyggelsesformer at opnaa ikke saa liden Skønhedsvirkning ved forholdsvis faa og simple Midler. Jeg har lagt Mærke til det paa Sydfyn paa Strækningen fra Svendborg Vest paa henad Vesterskerninge og Øst paa indtil lidt forbi Vejstrup. I denne Egn, hvor der i de senere Aar er opført mange Nybygninger, navnlig langs med Alfavej, maa der aabenbart være et Par Bygmestre eller en Befolkning, som forstaaer sig paa de Ting, thi saa vidt jeg kan skønne, er der med faa og simple Midler opnaaet ikke saa ringe Skønhedsvirkning i mange af disse Nybygninger. Det viser sig paa saadanne Steder, at det kan gøres, naar der er Øje og Sans derfor, og rimeligvis kan det gøres uden saa forfærdelig mange Bekostninger. Nu er det netop saaledes med Skolebygningerne ogsaa i Landkommunerne, at saadan en ny Skole ofte vil træde frem som et helt Komplex, det vil jo sjældent være et enkelt Hus, der byg-